

νὰ χαιρετᾶ διὰ τὸ συμφέρον του. Οἱ ὑποψήφιοι τῶν ἡμερῶν μας δὲν ἀπατῶνται μιμούμενοι τοὺς γηραιούς· Ρώματίους, γνωρίζοντες δποτα εἶναι ἡ ἀξία ἐνὸς χαιρετισμοῦ ἐπιδεῖξιας διὰ τοῦ πίλου. διδόμενου.

E. M.

Ο ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΛΩΣ

‘Ο πρώτος κάλως είχε κατατεθῆ κατά τα 1857 και 1858·’ αλλ’ αφού μετεβίβασε τριακόσια περίπου τηλεγραφήματα έπαισε τού να έργαζηται. Τῷ 1863 οι μηχανικοί κατεσκέψαντερον κάλω μήκους 3,400 χιλιομέτρων και βάρους 4,500 τόνων δύσις και έπειβιβίσθη ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ααρατολικοῦ. ‘Αλλὰ καὶ αὕτη η ἀπόπειρα έναυαγγήσει.

Εἰς ἀπόστασιν ἔξακοσίων τριάκοντα καὶ ὅκτω μιλίων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰρλανδίας καὶ εἰς βάθος τριών χιλιάδων ὄκτακοσίων τριάκοντα ἐξ μέτρων παρήγθη ἡ ῥῶγκη ἡ καταστρέψασα τὴν ἐπιγείροντα.

Συνεδέθη και κατεύθισθη ἐκ νέου ὁ κάλως· ἀλλὰ μετά τίνας ἡμέρας διεσπάσθη πάλιν και δὲν ὑπῆρξε κατορθωτὴ ἢ ἀνεύρεσις αὐτοῦ εἰς τὰ βάθη τοῦ ὸμελενοῦ. Ἀλλ’ οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἀποθαρρύνονται. Ὁ τολμηρὸς κ. Field ὁ πρωτουργὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπέρ τῆς εἰχε ρύψοκινδυνεύει αἴπασαν τὴν περιουσίαν του προεκάλεσε νέαν συνεισφορὰν χρημάτων· ὁ ὑπέρ τῆς ἐπιχειρήσεως ταῦτης νέος καταλόγος συνδρομῶν ἐκαλύφθη ἀμέσως· καὶ ἔτερος κάλως ὑπὸ καλλιτέρους ὄρους κατεσκευάσθη. Τὸ σύνδεμα τῶν ἥλεκτρικῶν συρμάτων ἀπειμόνωθη ἐντὸς περικαλύμματος ἐκ Γουτταπέρκης και προεψυλλήθη διὰ στρωμάτης πλεκτῶν ὑλῶν περιεχομένης ἐντὸς μεταλλίνης συναρτήσεως. Ὁ μέγας δὲ Ἀνατολικὸς ἀπέπλευσε πάλιν ἐξ Ἀγγλίας τὴν 13 Ιουλίου 1866.

Η ἐπεχείρησις προέβανε καλῶς. ὜ τούτοις δυσάρεστον τὴν συνέβαινε. Πολλάκις, ἀνελίσσοντες τὸν καλὸν οἱ ἡλεκτρισταὶ παρηγόρησαν ὅτι προσφάτως εἶχον ἐμπιχθῆ ἥλαι ἐν αὐτῷ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ βλάψωσι τὸν πυρήνα του καλού. Τότε ὁ πλοιάρχος "Ανδρέσεν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ μηχανικοὶ τοῦ πλοίου συνελθόντες διεσκέψθησαν καὶ ἀκολούθως διεσάλπισαν ὅτι ἀν ὁ ἔνοχος συνελαμβάνετο ἐπὶ τοῦ πλοίου θὰ ἐρρίπτετο ἄνευ ἑτέρας δίκης εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔκτοτε ἡ ἐγκληματικὴ ἀπόπειρα δὲν ἔπανελγάθη πλέον.

Τὴν 23ην δέ μέγας Ἀνατολικὸς εὐρίσκετο εἰς ἀ-
πόστασιν ὄκτακοσίων χιλιομέτρων μόνον ἀπὸ τῆς
Νέας Γῆς, ὅτε καὶ τῷ ἐτηλεγράφησαν εἶς Ἰρλανδίας
τὴν εἰδόντην τῆς ἀνακωχῆς μεταξὺ Πρωσίας καὶ
Αυστρίας μετὰ τὴν μάχην τῆς Σαδόβας. Τὴν 27ην
κατεμέτρησεν ἐν μεσῳ διηγέλων τὸν λιμένα τοῦ
Heart's Content. Ἡ ἐπιχειρήσις εἶχεν εύτυχῶς
ἀπολήξει καὶ διὰ τοῦ ποώτου αὐτῆς τηλεγράφημα-

τος ἡ Ἀμερικὴ ἀπηνύθυνε πρὸς τὴν γηραιὰν Εὐρώπην τοὺς σοφοὺς ἄλλα σπανιωτάτα ἐννοηθέντας αὐτοὺς λόγους. Αδέξια ἐν ψήσοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ο ἡλεκτρικὸς οὐτος καλώς φαίνεται ήδη εἰς τὰ βάθη τοῦ Ὀκεανοῦ κεκαλυμένος ὑπὸ λειψάνων κοχγχυλῶν καὶ πλήθους λεπτοτρυπόφρων, κεκονικα- μένος ἐντὸς πετρώδους ἔξοχῆς προστατευούσης αὐ- τὸν κατὰ τῶν διατρητικῶν μαλακίων. Ἀναμφίβο- λως δὲ θέλει διαρκέσσει ἐπ' ἄπειρον καθότι παρεπη- ρήθη ὅτι τὸ ἐκ γουτταπέρκης περικαλυμμά του βελτιωύται ἐφ' ὅσον μένει ἐντὸς τῶν θαλασσῶν ὑδάτων. "Αλλας τε δὲ καλώς οὐδέποτε βυθίζεται ἐπὶ τόσῳ καλῶς ἐκλελεγμένου ἐδάφους καὶ εἰς τη- λικαῖτα βάθη τόσῳ, ὥστε νὰ διαρράγῃ.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

‘Η μουσικὴ ἔκπαλαι ἐθεωρεῖτο ὡς μάθημα ἀναπόφευκτον τοῖς ἐλευθερίως ἀνατρεφομένοις κατ’ ἔξοχὴν χρήσιμον εἰς μόρφωσιν καὶ διαπλασιν τῶν θεῶν· διὰ τούτο δὲ καὶ μετὰ τῆς ποιήσεως στενῶς συνέδεετο.

Αρχαιότατη λέγεται ή καταγωγή τῆς μουσικῆς. Κατὰ τὴν Γραφὴν ὁ Ἰουβāλ ἔννατος ἀπόγονος ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἦν ὁ καταδεῖξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. Καὶ ἂμα τῇ εὑρέσει τῆς δὲ τόσῳ εὐγενῆς ἐλογίσθη ὡστε πρώτη χρῆσις αὐτῆς ἐγένετο εἰς λατρείαν τοῦ θεοῦ. Ἡ μουσικὴ ὡς ἐκ τῆς τέρψεως καὶ τῆς ἐπὶ τῶν θύῶν ἐν γένει ἐπιφρονῆς τῆς φαίνεται διτὶ καλλιεργήθη βαθυκόδων καὶ διτὰ τοῦτο τὰ μουσικὰ ὄργανα φαίνονται ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς μουσικῆς μικρὸν κατὰ μικρὸν τελειοποιούμενα. Περὶ τῆς βαθυμιαίας ταύτης ἀναπτύξεως θέλομεν διμιλήσει λίαν συνοπτικῶς, ἀπλῶς τὰ εἰδη καὶ τὴν χρῆσιν τῶν μουσικῶν ὄργανων ἀναφέροντες, μετὰ συνοπτικωτάτων σημειώσεων ἀφίκοντες ἀλλοις γὰρ διμιλήσωσιν ἐπὶ τούτων ἔκτενέστερον.

Καὶ πρῶτον τὰ μουσικὰ ὄργανα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις εἰς πτυευστά, κρουστά καὶ ἔγχορδα.

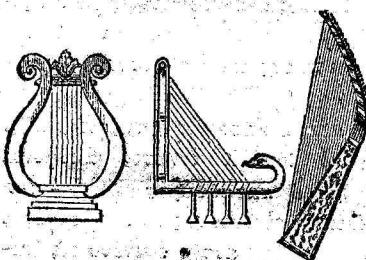
ΟΡΓΑΝΑ ΠΝΕΥΣΤΑ

Σάλπιγξ. Τὸ δργανον τοῦτο κατατάσσεται μεταξὺ τῶν τῆς πρώτης ἐποχῆς. Ἡτο ἀρχαιόθεν γνωστὸν τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ συνηθέστατα εὑρίσκουμεν αὐτὸ ἀπεικονισμένον ἐπὶ τῶν τάφων των. Ἡ Ἑλληνικὴ παράδοσις ἀποδίδει τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ τῇ Ἀθηνᾷ παρὰ δὲ τῷ Ὁμήρῳ οὐ μόνον τὸ φῆμα σαλπίζω εὑρίσκεται ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἔχον τῆς σάλπιγγος ἐν στοιχ. Σλόγος γίνεται. Ἐν τῇ Παλαιᾷ διαθήκῃ πολλαχοῦ γίνεται λόγος περὶ σάλπιγγος. Ἐκ πάντων δὲ τούτων ἐξέχεται ὅτι τὸ δργανον τοῦτο ἦτο τὰ μαλιστα ἐν χρήσει παρὰ τῷ στρατῷ. Ὁμοί-

πρὸς τὴν σάλπιγγα ἔχομεν τὴν κερατίγην ἡς ἀνάλογόν τινα ἀπαντῶμεν παρὰ τῆς Ῥωμαίους τὴν *bitum* (βικάντην) ήν καὶ οἱ ἔβραιοι μετεγειρίζοντο πρὸς δοξολογίαν τοῦ Κυρίου (Φαλ. 97) Γένεσις δ' 21.

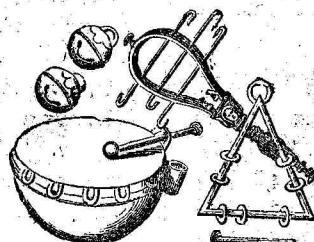
Σύριγγες. Τὸ δργανον τοῦτο ὅπερ ἡ μυθολογία ἀναβιβάζει μέχρι τοῦ Πανὸς ἀπετελεῖτο ἐκ καλάμων συνδεδεμένων καὶ πεφραγμένων τὴν ἑτέραν ἄκρην διὰ κροῦ ἐσφρίζετο δὲ κατὰ μῆκος τῶν ἀνοικτῶν ἄκρων. Πολλοὶ μὲν διάνομοι ἀναφέρονται ἐπ' αὐτῆς, ὃν ἀναφέρομεν μόνον τὸν ἔπει : Η νύμφη Συρίγη διωκομένη ποτὲ ὑπὸ τοῦ Πανὸς καὶ κινδυνεύουσα νὺν συλληφθῇ προτεκάλεσεν εἰς βούθειαν τὸν πατέρα τῆς, ὅπτις τὴν μετεμόρφωσεν εἰς κάλαμον, ἐκ τοῦ δοπού κρόψει. ὁ Πᾶν κατετκενάσσει τὴν σύριγγά του· λέγεται δὲ ὅτι αἱ ἄρχαιοι τερκιὶ σύριγγες ἦσαν προσδεδεμέναι εἰς ἀσκόν.

Aulos. Πολλῶν εἰδῶν αὐλοὶ ἀπαντῶνται παρὰ τοῖς ἀρχαιοῖς, ὃν κυριώτερα εἴδη, ὁ κυρίως αὐλός, δ.

Γ'. Ὁργανα ἔγχορδα.

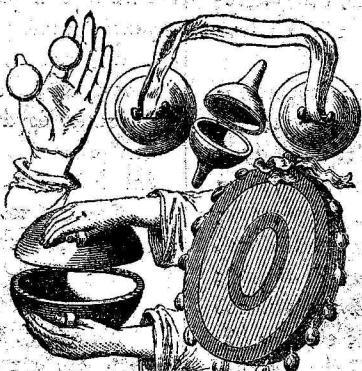
βαρίσαλος καὶ ὁ πλαγίαλος. Οἱ Αἴγυπτοι ὑπὸ τὸ δόνομα Σωμπὶ μετεγειρίζοντο δίπλουν αὐλὸν κατασκευαζόμενον πολλάκις ἐξ ὅστοις οὐκήτης, ὅστις ἦν χρήσει καὶ παρ' Ἑβραιοῖς, Ἀσσυρίοις, Πέρσαις, Ῥωμαϊοῖς καὶ Ἑλλησι. Κατὰ τὸν Ηρόδοτον οἱ αὐλοὶ διηροῦντο εἰς ἀρρενας καὶ θῆλεις καθόσον δῆκος αὐτῶν ἀντεστοίχει πρὸς φωνὴν γυναικείων ἢ ἀνδρικῆν. Λέγεται δὲ τὰ Ἀθηναϊκὰ τείχη κατιδαφίζοντο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἥχοις τοῦ αὐλοῦ, δ. ἥχος τοῦ ὅποιου ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ὅτι ἡδύνατο νὰ καταστῆῃ τὸν ἀνθρώπον ἀφοβῶν πρὸς πάντα κινδύνουν. Μὲν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὁφατίου εὑρίσκομεν σχολὰς οὐ μόνον αὐλητῶν ἀλλὰ καὶ αἰλυτρίδων. Αἱ σχολαὶ αὗται κατόπιν ὅμως καταστᾶσαι σχολεῖα διαφθορᾶς διελύθησαν καὶ καρεσταμοσαν ἐπελθόντος τοῦ χριστιανισμοῦ. Οἱ Ἐπιρούσαι μετεγειρίζοντο τὸν ἀσκὸν ὅπως φυσῶσιν τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες συγγρίνως αὐλούς.

Β'. Ὁργανα κρουστά.

Α'. Ὁργανα πάντα.

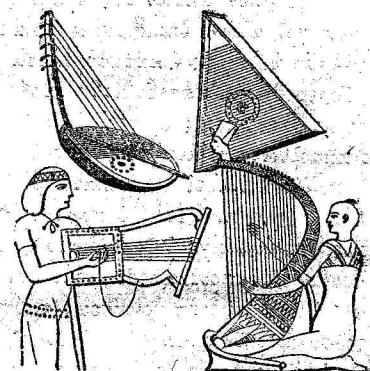

Β'. Ὁργανα κρουστά.

ΟΡΓΑΝΑ ΚΡΟΥΣΤΑ

Τὸ κυριώτερον δργανον τοῦ εἰδους τούτου εἶναι τὸ τύμπανον ὅπερ οἱ ἔβραιοι ἀπεκάλουν Τόφ. Τὸ δργανον τοῦτο παρὰ τοῖς ἀρχαιοῖς εὑρίσκετο ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει ἐν ἥ καὶ τὴν σήμερον τὸ καλούμενον τίφι. Τὸ τύμπανον οἱ μὲν ἔβραιοι μετεχειρίζοντο πάντοτε ἐπὶ χρᾶς ὡς π. Χ. ἐν Κριταῖς ἡ 34 δους φρίνεται ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ Ιεφθάς ὑπεδέχθη αὐτὸν ἐπιστρέφοντα νικητὴν μετὰ τυμπάρων καὶ χορῶν· οἱ δὲ Αἴγυπτοι συγκύτερον εἰς τὰς κηδείας τῶν. Οἱ Ῥωμαίοι μετεχειρίζοντο τύμπανα περικεκομημένα διὰ κωδωνίσκων.

Κύμβαλον. Δύο εἰδῶν κύμβαλα ἔν τῇ Γραφῇ ἀπαντῶνται· τὰ εὑργά ἀτινα ἦσαν κυπελλοειδῆ καὶ τὰ ἀλλα-

Γ'. Ὁργανα ἔγχορδα.

ζόντα, ἀτινα ἦσαν πλατά. Τα δργανα ταῦτα παλαιότατα ἦσαν ἀφερωμένα εἰς λατρείαν τῆς θεᾶς Κυνέλις, ὡς ἔχοντα τὸ σχῆμα τοῦ ιωσηφαΐου· Παρειφερῆ πρὸς ταῦτα ἦσαν τὰ κροτάλα μηρά τειλαία γαλλοῦ, ἀτινα προσδεδεμέτα τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀντίχειρος τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ λεγχανοῦ καὶ μέσου ἐκρούοντο. Ταῦτα εἶναι ἐν μεγάλῃ χρήσει τὴν σήμερον περὶ τοῖς χωρικοῖς τὰς Ιστανίας.

Σειστρον. Παρὰ τοῖς Αἴγυπτοις πρὸ πάντων ἀπαντᾶται τὸ δργανον τοῦτο παρ' οἵς ἦν ἀφερωμένον εἰς τελετὰς θρησκευτικὰς καὶ τῶν ὅποιων ὁ ἥχος ἐπιστένετο ὡς ἀποδιώκων τὸν Τυφῶνα. Δὲν ἐπετρέπετο δὲ ἐντὸς τοῦ νοῦ νὰ τὸ βαστάζωσιν ἡ μόνον αἱ βασίλισσαι καὶ ἱέρειαι. Οἱ Ῥωμαίοι μόλις τὸ 50 π. Χ. ἐμαθον τὴν χρῆσιν αυτοῦ, ἦτις τὴν σήμερον εἶνα μεγάλη εἰς τὰς θρησκευτικὰς τῶν Ἀβυσσινῶν τελετάς. Οροίας τούτου χρήσεως εὑρίσκομεν καὶ σιδηροῦν τρίγωνον κρουσμένον διὰ μικροῦ σιδηροῦ.

ΟΡΓΑΝΑ ΕΓΧΟΡΔΑ.

Ἄρτα. Νάβλης ή Νεβέλ παρὰ τοῖς Ἑβραιοῖς δύοιμά εἰσι σχεδὸν καθ' ὅλα πρὸς τὸ ταῦτωνυμον ὄργανον διπέρ βλέπομεν τοὺς Ἰταλόπαιδας κρούοντας καθ' ὅδόν. Ἡ ἀρτα οὐδέποτε ὑπερέβανε τὸ ψύφος 6 1/2 ποδῶν. Ἡ ἐλληνικὴ ἄρπα ἡτο τρίγωνος καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἱερωνύμου καὶ Ἰσιοδώρου εἰχε τὸ σχῆμα ἀνεστρκμένου ἐλληνικοῦ Δ. Οἱ λιόσιοις λέγει ὅτι κιθάρα μὲν δέκα χορδαῖς εἰκαμένη τύπτεται πλήκτρῳ, ἢ δὲ γαβ. la δώδεκα φθόγγους ἔχουσα τοῖς δακτύλοις κρούεται (Ἄρχ. Ζ' 16').

Ψαλτήριον. Τὸ ψαλτήριον διέφερε τῆς ἄρπας καθότι καὶ χορδαὶ του ἐτανύοντο κατὰ πλάτος ἡ χροῦ κιθωτίου. Καὶ τὸ ὄργανον δὲ τοῦτο ὡς καὶ ἡ ἄρπα ἀπαντᾶται παρ' Ἑβραιοῖς, ιδίως δὲ τοῦ τελευταίου φαίνεται μεγάλην χρῆσιν ἔποιει ὁ Δαβίδ. Ἡ ἑβραικὴ λέξις Ἄζιρ ἀποδίδεται εἰς αὐτό. "Ομοιον αὐτοῦ κατά τι είναι καὶ ἡ Σαμβύκη.

Κιθάρα. Τὸ ὄργανον τοῦτο τὸ γνωστὸν ἐξ ἀρχαιοτάτων γρόνων τοῖς Ἀσσυρίοις, εἰς τὴν Ἱερογλυφικὴν γλῶσσαν τῶν ὅποιων

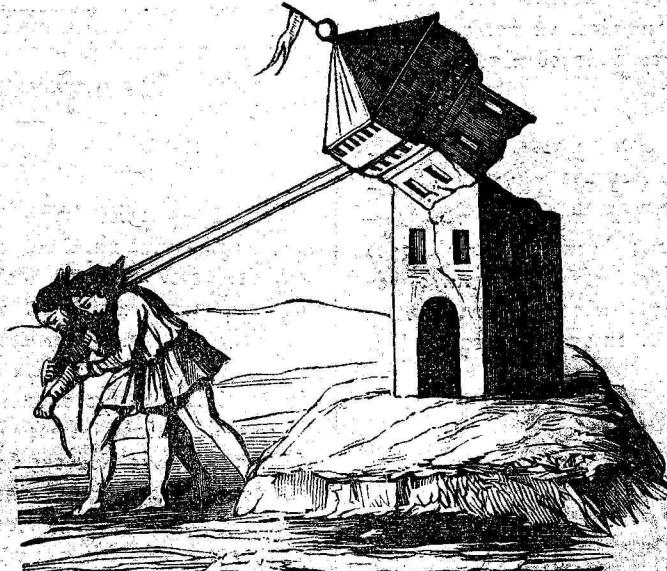
Mirate quel ch'avvien per la discordia Ήδον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρωτος.

ITALIKAI PAROIMIAI.

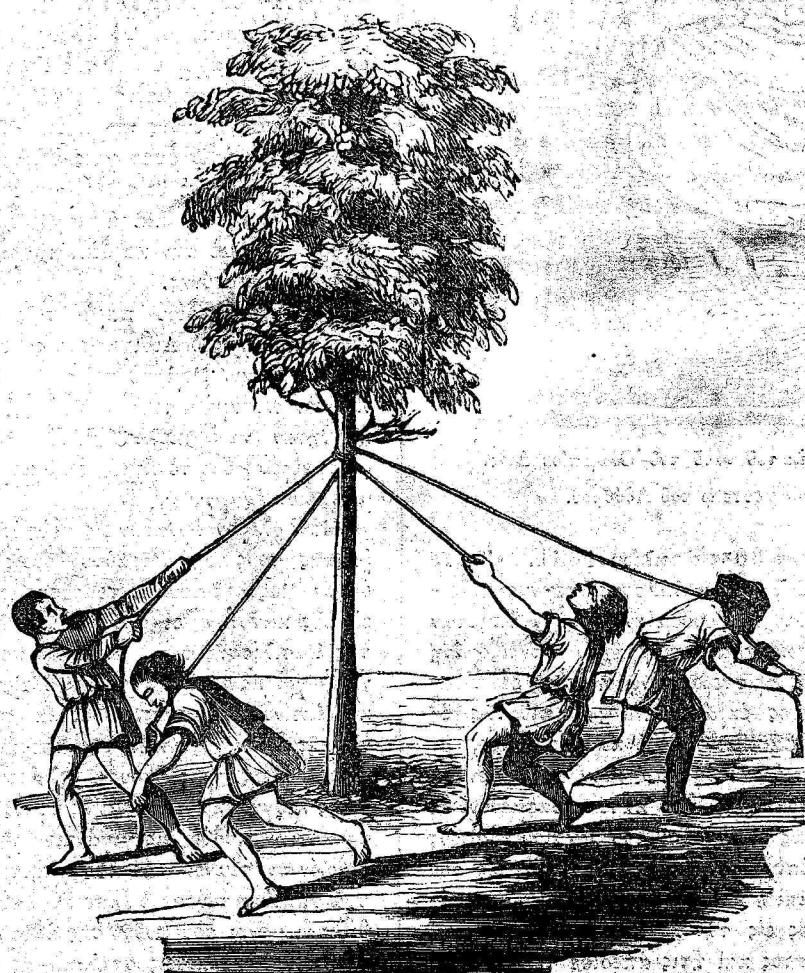
τὰται ὡς ὀρχικὸν ψυφίον τῆς λέξεως "καλός". Ἡ κιθάρα μετὰ τὸν τέταρτον αἰώνα ἐγένετο κοινὸν ὄργανον καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Πάρα τοῖς Ἐλλησιν ἡ ἐφεύρεσις αὐτῆς ἀποδίδεται τῷ Ἀπόλλωνι.

Λύραι. Ἐπὶ τῶν Ἀσσυριακῶν ἀναγλύφων ἀπαντῶνται πολλῶν εἰδῶν λύραι. Παρὰ δὲ τοῖς Ἐλλησι καὶ Ρωμαίοις ἡ χρῆσις αὐτῶν ἡτο λιανέκτεταμμένη παρὰ τοῖς πρώτοις μάλιστα, οἵτινες τὴν ἐφεύρεσιν αὐτῆς ἀπέδιδον τῷ Ἐρμῇ. Οἱ Σπαρτιάται ἦσαν αὐστηρότατοι ὡς πρὸς τὸ παραδεδεγμένον τῆς λύρας σχῆμα περιορίσαγες καὶ τὰς χορδὰς αὐτῆς εἰς ἑπτά γαὶ τιμωροῦντες πάντα τολμῶντα νὰ προσθέσῃ ἡ μεταβάλη τι ἐπ' αὐτῶν. Πολύμνητος ἐν τούτοις ὁ Κολοφώνιος μετέβαλε τὴν λύραν καταστέάσας αὐτὴν καθ' ἥμισυ τόνον τοῦ Δωρικοῦ ρύθμου καὶ χαλαρώσας τὰς χορδὰς πλεῖον ἢ δυσαν πρὶν ἐγίνετο· τανύων δὲ πάλιν αὐτὰς ὑπαν κιθαρέντα λυρίση κατὰ τὸν πολαιὸν τρόπον. Αἱ ἐλληνικαὶ δὲ ἐν γένει ἡσαν ὥραιοτάτου ρύθμοι.

Toικυταένγενη τὰ περί μουσι-

Quanto puo la concordia unita insieme
Τι δύνανται οἱ ἀνθρώποι ὅταν ἡ δύνανται τοὺς συνδέ-

νει τὰ περί μουσι-

κῶν δργάνων καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν. Ἐπιφυλαττό-
μεθα δὲ ἐν εὐθετωτέρᾳ περιστάσει νὰ ποιήσωμεν ἐκ-
τεταμένως λόγον ίδια περὶ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἀνάγλυφον ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ἐν τῷ μουσείῳ τοῦ Λούβρου.

‘Ραούλ Ροσσέτ τὴν 30ην ἀπριλίου 1831. «Τοῦτο εἶναι, εἶπεν, ἀνάγλυφον καλλίστης τέχνης παριστῶν τὴν Ἀθηνᾶν καὶ οὐδεμίαν σχεδὸν ὑποστῶν φθοράν. Ἡ θεὰ καθήτεαι ἐπὶ βράχου στηρίζομένη ἐπ’ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐνῷ ἡ δεξιὰ ἔξηπλωμένη ὑπὸ τὸ στήθος ἔκρατει κ.λάδον, πιθανῶς ἐλαῖας. Κατὰ τὰ φαινόμενα δὲ ὁ κλάδος οὗτος, δην ἐδείκνυεν εἰς τι πρὸ αὐτῆς πρόσωπον ὅπερ δὲν θὰ ἦτο ἄλλο ἢ ὁ Ἡρακλῆς, ἣ τὸ κατεσκευασμένον ἐκ χαλκοῦ· καὶ δην τως εὑρέθη ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους φύλλον ἐλαῖας ἐπίχρυσον ὅπερ θὰ ἀνῆκεν εἰς τὸν κλάδον τούτον· καὶ ἡ θελογίουσιου δένδρου ἀνεφέρετο ἀναμφίβολως εἰς τὴν ἀρχαίαν παραδοσίην περὶ ἣς δημιεῖ ὁ Πινδάρος καὶ ἡτοις ἀπεδίδει τῷ Ἡρακλεῖ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν τῆς ἀγριελατίας, εἰς τιμὴν τῆς ὀποίας μετεχειρίζοντο κλάδον αὐτῆς διὰ τοὺς πρώτους τῶν Ὀλυμπιονικῶν στεφάνους».

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΟΝΚΗ.

ΔΑΒΙΔ ΛΙΒΙΓΚΣΤΩΝ.

(συνέχεια καὶ τέλος ἡδε ἀριθ. 7).

Τὴν 1ην μαρτίου 1858 ἀνέυρισκομεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἀφρικανικῆς παραλίας· ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην συνοδεύουσεν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Καρόλου καὶ δύο σοφών τῶν καὶ Kirk καὶ Thornton. Ἡρχεσαν τὴν ὁδὸν τῶν καὶ μετ’ οὐ πολὺ ἐφθασαν εἰς τὰς συμβολὰς τοῦ Ζαμβίρα καὶ Χιρῆ ποταμοῦ τὸν ὅποιον ὁ ιατρὸς εἶχε σκόπον νὰ ἀνατρέψῃ καὶ ὅστις ὑπῆρχε δι’ αὐτὸν αἴτιος μεγάλης ἀνακαλύψεως δηλ. τῆς λίμνης Νιάνστης ητοις ἐκτείνεται πρὸς βορράν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου λευγάν. Διαφύγων τὰς προσειδόλας τῆς νόσου, τὰ βέλη τῶν αὐτοχθόνων καὶ τοὺς ὁδόντας τῶν θηρίων ὁ Διβιγκστὼν ὥφειλεν ἔτι νὰ διατρέψῃ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ πνιγῇ. Καταληφθεὶς ἐν τῷ μονοξύλῳ του ὑπὸ τρομεροῦ ὄρχυγοτάγγου ὑπῆρχεν ἐπὶ ὥρας τὸ παίγνιον τῶν μανιωδῶν κυμάτων. Τὸ πλοάριόν του ἐστρόβιλοντεν ὡς τεμάχιον ἀχύρου ἐπὶ τῆς ἀφρώδους ὁφρύος τῶν κυμάτων, κατερχόμενον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, δῆπος ἀναφανῆ εὐθὺς πάλιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς κύματος. Οἱ ἐν αὐτῷ δυστυχεῖς ἔθεωροιν ἐσαυτοὺς ἀπωλολότας, πλὴν ἡ θεία Πρόνοια ἐπέστελεν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπῶν αὐτῆς· καὶ ὁ ιατρὸς ἡδυνθή τέλος νὰ ἀποβιβασθῇ μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ζωηρᾶς πρὸς τὸν Θεόν εὐγνωμοσύνης.

Τυχῶν ἐγκαρδίου παρὰ τοῖς παροχθίοις κατόπιν ὑποδοχῆς ὁ Διβιγκστὼν ἐπικνέλαβε τὸν πρὸς τὸν Ζαμβίραν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1859 ἐφθασε πάλιν τὸν πόταμὸν τούτον· ἀλλ’ οἱ ὁδοπόροι ἡγακάσθησαν νὰ ἔξακολουθήσωσι τὴν ὁδὸν τῶν πεζῶν διότι εὑρέθη ὅτι τὸ ἄχρις ἐκεῖ κομίσαν κύτους ἀτμόπλοιον ἔκαμψενεντέρα.

Μετ’ ὀλίγον ἐφθασαν εἰς τοὺς δύνομαστοὺς καταρράκτας τοὺς παρὰ τοῖς αὐτοχθονοῖς γνωστοὺς ὑπὸ τὰ ὄνομα Μοζί-σα-τονύά τουτέστι παταγώδεις ἀτμοί, εἰς οὓς κατόπιν οἱ Ἄγγλοι ἀπέδωκαν τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης των. Οὐδεμία περιγραφὴ δύναται νὰ ζωγραφίσῃ τὸ ἔξοχον μεγαλεῖον τοῦ ἐκπληκτικοῦ ἐκείνου θεάματος. Οὐδεμία περιγραφὴ δύναται νὰ μᾶς δώσῃ νῦξιν καν τῆς ἀπεράντου ταύτης ὑδατίνης ὄθηντος, ἡτοις ἔχουσα πλάτους μιᾶς καὶ ἡμισείας λεύγης, κρημνίζεται εἰς ὑψούς μεζονος τῶν τετρακοίνων ποδῶν εἰς γιγάντιον ρῆγμα βράχων Νησίδων τι τέμνει τὸν καταρράκτην εἰς δύο. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ὁ ἐκπεπληγμένος ὁφθαλμὸς βυθίζεται μέχρι τοῦ βυθοῦ τῆς ἀβύσσου δύνειν ἀνυψοῦνται πέντε ἀτμώδεις στῆλαι, ἀς ὁ ἀνεμός σχηματίζει εἰς θόλους καὶ ἀνώθεν τῶν ὅποιων παιζόνται χιλιάδες ποικιλοχρόων τοξων. Περικλείσατε ὅλα ταῦτα περὶ πλουσιωτάτην βλάστησιν καὶ ἐνώσατε